

PISMO VUKOVARU

Je si li dobro golubice moja, je si li rane svoje izliječila? Znam da te boli duša i da si pretrpjela mnoge strahote rata. Rane se izliječe, ali za srce ne znam, srce oprašta ali ne zaboravlja.

Kad vidim sve te ljepote koje si imao prije rata, moj grade, dođe mi da zaplačem od te silne boli koju su ti nanijeli. Kad danas prolazim mojim gradom, mojim Vukovarom, kad vidim sve te silne kuće koje su srušene, sva ta stabla koja više ne dišu i tu pustoš što vlada ulicama, zaželim ga ponovo vidjeti kao prije punog zelenila, mirisa, boja. O Vukovare, moj gradu, kako da ti pomognem, ni sama ne znam. Gajim prema tebi silne osjećaje i svaki put kad te napuštam nešto me vuče nazad, kao da me trebaš.

Ja te volim Vukovare i uvijek ću te voljeti. Ti si za mene heroj i sebe tako možeš nazivati i to s ponosom, a tvoje ime će svi klicati kao jedno Vukovar, grad heroj.

JELENA BARAĆ, VII.b